

עוקרים מטעים שטוחו באהבה מאות ב' שנים, מופצים בורותימים ובתים, ומש' אירים שטח מגולח למשעי.

בעיקבות מעשי הפינוי האכזריים פנו חברי קיבוצי השומר הצעיר בסביבה לי' ראשי המדינה. בעיקבות זאת הורה הרמט' כ"ל להקים ועדת-חקירה צבאית, הפסיק את ההרס.

ועדת-החקירה קבעה כי הפינוי אכן נעשה תוך חריגה מסמכות, וללא ידיעת הרמטכ"ל והממשלה. הבדווים פנו לבית' הדין הגבוה לצדק, ביקשוהו שיורה לצה"ל להחזירם לבתיהם.

בתשובה לבג"ץ, הגיש אלוף ישראל טל, בשם צה"ל, מספר תצהירים. השופטים האוינו לדברי שני הצדדים, קבעו כי ה' פינוי היה חוקי, והיתה לו הצדקה מבחינה ביטחונית.

מיום שהבג"ץ נידחה, גבר הלחץ על הבדווים למכור אדמתם: תוכניות ההת' יישבות היהודית באיזור הן סוד גלוי. בחולות שליד רפיח, בתחום השטח הסגור, מתוכננת העיר ימית. כן מתוכננים 12 ישובים חקלאיים נוספים, כולל מרכז-נופש באזור החוף של שיך זווי וחרובה.

קושיות

מטרידות

עקבות דחיית הבג"ץ. החלו משפ' ב' טנים שבדקו אותו מעלים מספר קר שיות מטרידות:
 ● כיצד זה קבע בג"ץ כי לא היתה בפינוי כל חריגה מסמכות — כאשר ועדת-

(המשך מעמוד 17)

ואכן: בצפון הרחוק, בתל-אביב הגדול' לה, גרם מותו של השייך לדיעה צנועה ושיגרתית בעיתונים, שמסרה את גירסת המימשל בלבד.
 אולם שם, בארץ הקרועה של פיתחת' רפיח, גרם המוות לשינוי דרמטי של הלך' החיים של אלפי תושבי האיזור הבדווים. עם מותו של השייך, פתח המימשל במסע לחצים והסחדות, שנועד להניא את ה' בדווים למכור את אדמותיהם ולהסתלק מ' השטח.

איומים

מעצרים

ד ונבואות:

● השבוע זימן אליו עופר בן-דוד, מושל רפיח, ארבעה ראשי שבטים, הח' תימים על יפויי-כוח בלאנקו, בהם הם מס' כימים לקבל תמורת אדמתם כל מחיר ש' הממשלה תציע להם. אחר מסר להם כמה אלפי טפסים בלאנקו דומים, הורה להם להחתים את כל בעלי תעודות הוות ב' שבטיהם.

כאשר חזרו השייכים לשבטים, נתקלו במרד כללי, נאלצו לחזור לעופר ולהודיע על אי-הצלחתם.

● המורה הוותיק בבית-הספר בשטחים הסגורים נתבקש על-ידי עופר למכור את אדמתו — או שיפוטר ממישרתו. גם לשרת בבית-הספר נאמר דבר דומה.

● בדווי שעבד במודיעין של צה"ל לפני מילחמת ששת הימים, ומחויק נשק באישור המודיעין הצבאי — זומן למושל ונאמר לו, שאם לא ימכור את אדמתו —

חזית צעירים למען חל - אביב

ה'ד, 24053 ה"א

תל-אביבי צעיר - הצטרף אלינו!

חזית הנוער, משפטן בן 33, יליד תל-אביב

מזמנה לתחילת עיריית חל-אביב

- * מדוע חייבים תושבי תל-אביב לחיות בעיר שיש בה כל המגורעות של מטרופוליק בן 10 מיליון תושבים ?
  - * מדוע בונים את תחנה המרכזית בתל-אביב על חשבון זכויותיהם הרכושיות של דורו הרוב לניסוקי והסביבה ?
  - * מדוע הקימו ביה-נוער טפאר ע"ש שגור ארצה-הברית בארנר - ועתה גועלים את דלתוהיו בפני ולרי כפר-שלם רשתת - התקוה ?
  - * מדוע מבקשת העירייה להטף את כיכר זמרתה לאזור מיבצרים ומגוללים במקום להשאירה פתוחה לרווחת כל בני העיר ?
- אנו ניאבק נגד תופעות אלה זאחרות
- ולמען חל-אביב צעירה ויפה !

16 היחומים שייך שהוילה השאיר אחריו 16 יתומים. כנהוג אצל שבטי הבדווים, ידאגו קרובי-משפחתו לילדים, השבוע, נראה היה כאילו מותו של השייך לא השיג את מטרותו, והתנגדות הבדווים לנישולם, הלכה וגברה.

החקירה הצבאית קבעה כי אכן היתה חריגה כזו, ואף נזפה בקצינים בכירים ?
 ● מדוע קיבל בג"ץ את טענת האלוף טל כי הפינוי היה מנימוקי ביטחון — בעוד ששר-הביטחון השיב לשאלתא ב' כנסת: לא הייתי אומר שפעולת הביטחון שנעשתה בפיחתת רפיח — הגידור — היתה חיונית מטעמי ביטחון.

● כיצד מתיישבת קביעת בג"ץ עם אמנת ונבה, לגביה טען האלוף טל כי יש לה תוקף לגבי מקרה זה? אמנה זו קובעת (חלק שלישי, סימן ג' סעיף 42) כי "רשאים המעצמה הכובשת לקבל על עצמה את פינוי השלם או החלקי של אזור מסויים, אם ביטחון האוכלוסיה או שיקולי הכרת צבאיים ידרשו זאת. האנשים שפנו האיבה באותו שטח".

אלא שכל הקושיות הללו לא עזרו לבר-וים. בימים אלה, שוקלים אלפי הבדווים המיואשים הגירה למצריים ובקשת עזרה מגורמים בינלאומיים.

ביאושם הם אף הציעו לשרי-הביטחון למכור לממשלה את האדמות הנתוצות ל' התיישבות היהודית — בתנאי שישאירו בידיהם את שאר השטח. הצעתם נידחתה. הם הציעו למכור את מחצית אדמתם — בתנאי שיתנו להם לעבד את החצי הנותר. גם הצעה זו נדחתה.

כיום, ברור לבדווים שהמימשל הצבאי מעוניין רק בדבר אחד: סילוקם המחלט והמלא מהאיזור.

יגוש נגדו מישפט על החזקת נשק ללא רשיון. משסירב נעצר בתחילת יוני, ללא מישפט, הוא עצור עד היום.
 ● עודה מוחמד אבו-חילו הוע' סק על-ידי צה"ל בשמירה על גבול הקרהירוק, הוא נפצע על-ידי מחבלים תוך כדי מילוי תפקידו. למרות זאת, סיר' בו לתת לו פיצויים. הוא נעצר, ויושב בכלא ללא מישפט. מאז יוני, על סירובו למכור אדמותיו.

● שייך סבאח אל-סלימה התבקש על-ידי עופר לשכנע את בני-שיבטו למכור את אדמותיהם. השייך סירב — והמושל איים בביטול כהונתו כמוכתר.

● בפקודת המושל הותר לבדווים להי' כנס לאזורים בהם הם מעבדים קרקע משמונה בבוקר ועד ארבע אחר-הצהריים בלבד. הגבלה זו פירושה למעשה היסול השטחים המעובדים, שכן הבדווים חייבים להצטייד כל בוקר ברישיון-כניסה — תה' ליד הנמשך שעה. אחר, חייב הבדווי ללכת כשעה עד שעתיים אל השטח.

● כן נאסרה לחלוטין רעיית עדרים בשטחים הסגורים, ועל העדרים מרחפת כיום סכנת כלייה.

שורת מעשים אלה הביאה לשיאה את מסע ההתקפות והפינוי, שהחל בחשאי ובצינעה עוד לפני ארבע שנים. בתואנה להשטחים נדרשים לצורכי ביט' חון, סולקו הבדואים מאדמותיהם לעיתים בכוח, נותרו ללא מים ושדות-מירעה. ה' פינוי נעשה באכזריות, כאשר הדחפורים

ספורט טוטו

12 א 21

השבוע מינימום כלל הפרסים

125 אלף ל"י

(כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע - חלא טוטו כל שבוע!